

FITXA ARTÍSTICA

Text i diàlegs: **Juanjo Prats**
Amb fragments de *Les mares preses*, de Manuela Ortega
Direcció musical i documentació: **Pasqual Pastor**
Guió, dramaturgia i direcció escènica: **Toni Tordera**
Ajudant de direcció i moviment: **Chus Moreno**
Director de la Banda de Rascanya: **Pablo Marqués**
Disseny de la il·luminació: **Pablo Fernández**
So i projeccions: **Eduardo Soriano**
Vestuari i atrezzo: **Marc Company**
Imatge: **Teresa Juan**

MÚSICS SOLISTES

Néstor Zarzoso Moliner, piano i acordió
Laura Pastor Rocamora, violí
Yolanda Bueso Báidez, violonxelo
Anna Payà Martínez, violí 2^{on}
Sofía Zarzoso Castelló, viola

ACTORS

Josep Valero: Josep Taverner
Toni Misó: guardià, periodista, presentador
José Montesinos: cantant, pres
Amparo Ferrer Báguena: Isabel Taverner
Pilar Martínez: Manuela Ortega

AMB LA PARTICIPACIÓ DE

Francesc Belda Ferré i **Vicent Enguix**, directors convidats
Salvador Pascual i **Marta Martín**: dansa vertical
Pep Llopis: banda sonora *Àngel exterminador*

BANDA

Neus Adrià Cervera, flauta; **Francisco Jose Amado Vera**, percussió; **Faustino Arnau Márquez**, trombó; **David Català Tortosa**, bombardí; **María Clemente Lloscos**, clarinet; **Juan Bautista Faubel Portolés**, clarinet; **Maria Faubel Portolés**, percussió; **Álvaro González Galduf**, trombó; **Miguel Guillem Cubel**, trompa; **Raquel Jiménez Cleries**, trompa; **Luis Lorente Arencibia**, tuba; **Inmaculada Martínez Carles**, saxo tenor; **Andreu Moros Escriu**, trompeta; **Carlos Miguel Pascual Górriz**, flautí; **Alejandro Ortiz Gimeno**, percussió; **Gonzalo Pastor Gómez**, clarinet; **Antonio Porcel Montesinos**, trompeta; **Josep Soler Fabra**, clarinet; **Miguel Torres Faubel**, saxo alt; **Eloína Torres Silvestre**, saxo.

Regidors

Juan Goberna García, **Jaime Goberna García**, **Alexis García Pérez**,
Zulema Jorge Martínez, **Mario Javier Peinado Pérez**, **Héctor Cruaños Andrés**

Producció executiva: **Mayte Barbazán** (Yapadú Artística)
Administració: **Amparo Tortajada**
Xarxes socials: **Marta Tordera**

Agraïments: **Unió Musical de Lliria**, **CRIT Companyia de Teatre**, **Pianos Clemente**,
Pep Sanchis, **Pilar Salvador**, **Vicent Santonja**.

Una producció de la

Direcció General de Cultura i Patrimoni
Conselleria d'Educació, Cultura i Esport
de la Generalitat

Producció executiva

YAPADÚ
PRODUCCIONS

LES PEDRES PARLEN. QUAN ESTÀ LA **MÚSICA**
EMPRESONADA, LES PEDRES SÓN LA VEU,
L'ESCENARI, ELS INSTRUMENTS, LA MIRADA:
PEDRES ESCÈNIQUES. A SANT MIQUEL DELS REIS,
AQUELLS **MÚSICS NO OBLIDATS, SINÓ**
IGNORATS PEL VENT DE LA VICTÒRIA: PRESO-
NERS I PRESONERES VOLDRIEN PARLAR.
POSTGUERRA. SCENIC STONES. A LES PARETS
ELS HAN TALLAT LA LLENGUA. PERÒ
EL DIA DEL DOL SERÀ FESTA, QUAN
MIREM EL PRESENT: **#MÚSICAEMPRESONADA**.
A SANT MIQUEL DELS REIS, 6, 7 I 8
D'OCTUBRE 2020, A LES 20:30 HORES.
VINE

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

TOTS
A UNA
veu

LA MÚSICA EMPRESONADA

Un projecte de Pasqual Pastor i Antoni Tordera

Haver trobat una valuosa documentació sobre músics represaliats pel franquisme ens ha convertit en llur testimoni. No és que ho havíem oblidat, és que ho ignoràvem. Les dades recuperades més que papers són veus que emmudiren. Calia que al capdavant foren ells els que ens ho contaren, ni que fos a través de les seues músiques.

Allunyats del front havia dies que València no pareixia estar en guerra. Encara es podia festejar l'aniversari de la República.

Però arribà l'hora, tothom sabia que havia d'arribar. I un cop més bombardejaren València... quan ja l'havien derrotada, per a afegir més humiliació als abatuts. Tot un auguri de que la postguerra anava a ser més dura que la guerra. I així ho va ser: pel nombre de morts, pel nombre d'empresonats i exiliats, per la magnitud dels espolis, per la por generalitzada, pel talent balafiat, per la corrupció dels delators interessats, per tantes vides truncades sense retorn...

Ni en haver acomplert la condemna, se'ls va extingir el castic. Eixien de la presó però no recuperàren la llibertat. L'estricta vigilància de la dictadura els perseguia recordant-los que els hi van perdonar la vida i que per sempre serien uns vençuts. La por i la sospita els va tancar en una altra forma de presó.

El botí de la victòria els feu amos únics del relat del que havia passat. S'apoderaren molts anys de com havia que contar-ho. I esborraren del guió les vides, els afanys i l'obra de la dissidència. Deixaren d'existir. L'opacitat ho contaminà tot. Vivien amagats. La repressió els feu callar, àdhuc dins de llurs famílies, no fos que... I aquell silenci ha anat acumulant desolació, si més no la solitud, inclús entre els de casa. Mai recuperaren el que van perdre. Mai es sentiren vivint en llibertat. Sobrevivien. Només això.

La música empresonada és una posada en escena de la música d'una època, convertida en banda sonora de la vida, de vegades joiosa i cridanera, de vegades dolorosa i pacient, i sempre sostenint el batec de l'emoció humana. És una construcció imaginada però basada en fets documentats. Configura un llenç de músiques de molts colors tramats amb la paraula que ho va ordenant tot. Al fons es veuen uns músics valencians marcats per la guerra, unes músiques escrites a la presó o depurades per la dictadura.

L'emudiment dugué a la pèrdua d'un valuós llegat sonor. Perquè l'amnistia al franquisme no va suposar, com era just, que s'alliberaren totes les víctimes de la repressió, les persones i també les seues creacions musicals. Als músics que la compongueren els devíem rescatar del silenci la seua obra. Potser serveix per a que el seu sofriment no resulte inútil. La música empresonada és un homenatge a aquells músics, als somnis que els hi van furtar. I un compromís per a escriure el futur amb el llenguatge de la llibertat i la solidaritat.

1. FESTA D'ANIVERSARI DE LA REPÚBLICA

Balls de festa
Un himne militar republicà

Intermedi 1

L'àngel exterminador, la guerra
Paraules: Vicent Andrés Estellés
Música: Pep Llopis. Veu: Toni Misó

2. EL PATI O LA PRESÓ

Concert per a cello. Adagio Opus 85 (Elgar)

Escena 1: Arriben presoners i visites

Cantemos al amor de los amores. Banda

Escena 2: Els músics són creadors

Un recuerdo. Felipe Belda, pasdobles, banda
Tania. Angel Bernat, pasdobles, banda (arranjaments: V. Enguix)

Escena 3: La família, lluny i prop

La tarara. Cançó popular de Pasqua

Escena 4: La saca contra la música

Mareta. Cançó de bressol

Escena 5: Carta i exili

Suspiros de España. Antonio Álvarez, pasdobles marxa, banda

Intermedi 2

Louange à l'Éternité de Jésus (O. Messiaen)
Cello i campana de la presó

3. MÚSICA A LA CIUTAT DE POSTGUERRA

Escena 6: Retrobar-se / extraviar-se

Horas y caminos. Rafael Rodríguez Albert, banda
Marinada. Vicent Garcés, piano
In modo Sarabanda. Eduardo López Chavarri, violí i piano

Escena 7: Nosaltres podríem ser

Viejo jardín i Tierna despedida. Carlos Palacio, piano
Quinteto en estilo concertante. Rafael Rodríguez Albert, piano i arcs
Trío per a flauta (violí), cello i piano. José Moreno Gans

Escena 8: Exili i voler

Escena 9: Els cafè cantants

Aires gitanos. Pablo Sarasate, violí i piano

Escena 10: València futura

Batalla imperial. Juan Bautista Cabanilles (adaptació de Pablo Marqués)